

SỐNG TRONG Đấng CHRIST

Nhận dạng môn đồ - Phần 1

Dr. David Platt

09/09/07

Nếu quý vị có Kinh Thánh, và tôi hi vọng như vậy, xin cùng mở ra với tôi Ma-thi-ơ đoạn 11. Sách đầu tiên của Tân Ước. Ma-thi-ơ đoạn 11. Chúng ta sắp sửa đi sâu vào một loạt bài học mà Mục sư Jim đề cập trước đây, có tựa đề là ‘Sống Trong Đấng Christ’. ‘Sống trong Đấng Christ’ nghĩa là gì? Chúng ta sẽ cùng nhau học hỏi xem ở trong Đấng Christ, bước đi với Đấng Christ, làm một môn đồ, một người đi theo Đấng Christ có nghĩa là gì.

Mục đích của loạt bài học này không phải chỉ để biết ở trong Đấng Christ có nghĩa gì, hay làm một môn đồ, một người đi theo Đấng Christ có nghĩa gì, mà mục đích là để chúng ta được trang bị để dẫn dắt người khác đi theo Đấng Christ và giúp họ ở trong Đấng Christ. Chúng ta không thể nào chỉ sống đạo vì có lợi riêng mình. Mục đích ở đây không phải chỉ để chúng ta xem xét một số lẽ đạo trong Ma-thi-ơ đoạn 11 để rồi ra về và nói ‘Tôi thật vui vì đã học được những điều đó’. Mà mục đích là để chúng ta ra về và có thể dạy lại những lẽ thật trong Ma-thi-ơ đoạn 11, để đến cuối cùng của loạt bài học này, sau 8 tuần, đại gia đình đức tin ở đây sẽ được trang bị đầy đủ, và không chỉ biết thế nào là ở trong Đấng Christ, mà còn có thể đưa dẫn nhiều người khác đến ở trong Ngài.

Như vậy chúng ta không chỉ là những người nhận lãnh. Chúng ta là những người tái sản sinh. Lời Chúa không bị ngưng lại ở chỗ chúng ta, mà được lan truyền qua chúng ta. Mục đích chúng ta ở đây là để được trang bị trong

thời gian học hỏi cùng nhau. Chính vì vậy quý vị cần phải điền vào những chỗ trống trong tài liệu. Mục đích không phải chỉ để chúng ta học hỏi lẽ thật. Mục đích là để giúp chúng ta dạy lại những lẽ thật này mai sau và làm cho Lời Chúa được lan truyền qua chính mình.

Ma-thi-ơ đoạn 11. Chúng ta sẽ tập trung vào câu 28 đến 30, nhưng tôi muốn bắt đầu từ câu 25 để quý vị nắm được bối cảnh của phân đoạn mà chúng ta sắp học đây. Ma-thi-ơ đoạn 11 câu 25 **Lúc đó, Đức Chúa Jêsus nói rằng: Hỡi Cha! Là Chúa của trời đất, tôi khen ngợi Cha, vì Cha đã giấu những điều này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho những con trẻ hay.** ²⁶ **Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành.** ²⁷ **Mọi việc Cha ta đã giao cho ta; ngoài Cha không có ai biết Con; ngoài Con và người nào mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không ai biết Cha.**

²⁸ **Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.** ²⁹ **Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ.** ³⁰ **Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.** Lạy Cha, chúng con cầu nguyện xin Chúa mở mắt và lòng chúng con ra trước những lẽ thật lớn lao và êm dịu mà Ngài đã ban cho chúng con trong phân đoạn Kinh Thánh hôm nay. Con cầu xin những Lời này sẽ đụng chạm đến từng tấm lòng của mỗi người có mặt trong căn phòng này và thay đổi hoàn toàn cách hiểu của chúng con về ý nghĩa của việc được gọi là môn đồ của Chúa Giê-xu Christ. Chúng con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-xu. A-men.

Tôi cho rằng ba câu cuối cùng, câu 28, 29, 30, đã đưa ra hình ảnh rõ ràng nhất, mạnh mẽ nhất, thuyết phục nhất, và đẹp đẽ nhất về Cơ đốc giáo, theo

như Chúa Giê-xu hoạch định. Đồng thời những câu Kinh Thánh này cũng là lời quở trách rõ ràng nhất và mạnh mẽ nhất về những gì chúng ta đã tạo ra trong Cơ đốc giáo ngày nay. Tôi sẽ cố gắng đơn giản hóa vấn đề, tôi muốn quý vị nhìn thấy hai lẽ thật có khả năng biến đổi đời sống được đưa ra trong phân đoạn này. Tôi tin rằng hai lẽ thật này đã xác định Cơ đốc giáo là gì. Những lẽ thật đó mô tả bản chất cốt lõi của Cơ đốc giáo và điều đã tách biệt Cơ đốc giáo ra khỏi những hệ thống tôn giáo khác trên thế giới. Tôi muốn quý vị nhìn thấy hai lẽ thật có khả năng biến đổi đời sống mà tôi tin rằng hội thánh ngày nay đang có xu hướng bỏ qua ý nghĩa của chúng.

Lẽ Thật Thứ Nhất: Chúng ta giao hết mọi điều mình có cho Chúa Giê-xu.

Ý nghĩa thật sự của Cơ đốc giáo là như thế. Chúng ta giao hết mọi điều mình có cho Chúa Giê-xu. Hình ảnh chủ đạo trong phân đoạn này là cái ách. Ách là một thanh gỗ nặng và cứng được đặt trên cổ của con bò để nó kéo cày. Hầu hết ách là ách đơn, dành cho chỉ một con bò kéo. Nhưng cũng có ách để hai con bò cùng kéo với nhau. Mỗi con bò kéo một bên và chúng chia xẻ gánh nặng với nhau. Và nếu quý vị sử dụng ách chung như vậy, thì hãy hình dung là thường sẽ có một trong hai con bò mạnh hơn. Con bò mạnh hơn kéo một bên, và con bò yếu hơn kéo bên kia. Như vậy con bò mạnh hơn sẽ kéo phụ cả phần của con yếu hơn. Thường thì một trong hai con bò sẽ quen với sự điều khiển của chủ hơn, kinh nghiệm hơn, và mạnh hơn. Do đó, khi con bò yếu hơn đứng vào, nó chỉ cần phụ thêm sức mạnh cho con bò mạnh và được con bò mạnh kéo theo.

Như vậy là quý vị đã hình dung được hình ảnh chủ đạo, là cái ách, trong phân đoạn này. Quý vị đã hiểu được bối cảnh ở đây. Trong phân đoạn này, Chúa Giê-xu đang nói với một nhóm những người Do Thái trong thế kỷ thứ

nhất, là những người đang sống dưới một hệ thống tôn giáo rất khắt khe. Họ bị vây quanh bởi những thầy dạy luật, những người Pha-ri-si thông giải luật pháp Cựu Ước, sau đó đặt tất cả lên vai họ và bắt họ phải tuân theo. Không chỉ có luật pháp Cựu Ước, họ còn thêm vào hơn 600 điều luật khác để mọi người phải tuân theo, những luật lệ và quy tắc. Như vậy chúng ta thấy đây là những con người phải chịu tôn giáo thống trị bằng rất nhiều những điều mà họ phải tuân theo. Đó cũng chính là điều Chúa Giê-xu đang nói đến, gánh nặng đã khiến họ mòn mỏi. Họ sống dưới tất cả những luật lệ và quy tắc đó, và chưa bao giờ thấy mình đủ xứng đáng. Họ còn phải liên tục nhận thêm những luật lệ và quy tắc mới. Bây giờ mời quý vị cứ giữ nguyên trang bài học này.

Và hãy mở ra với tôi thật nhanh trong Ma-thi-ơ đoạn 23. Tôi muốn cho quý vị thấy Chúa Giê-xu sử dụng cùng từ ngữ đó như Ngài đã dùng trong Ma-thi-ơ 11:28. Hãy xem Ma-thi-ơ đoạn 23. Ngài dùng chính từ đó trong câu 4. Xin cùng đọc vài câu đầu trong Ma-thi-ơ đoạn 23. Tôi muốn quý vị thấy Chúa Giê-xu đã nói gì về các thầy dạy luật và về vấn nạn đang diễn ra, về việc họ đã đặt gánh nặng luật pháp quá sức lên mọi người như thế nào. Hãy lắng nghe Ma-thi-ơ đoạn 23 câu 1, chép rằng **¹Bây giờ Đức Chúa Jê-sus phán cùng dân chúng và môn đồ Ngài rằng: ²Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đều ngồi trên ngai của Mô-i-se. ³Vậy, hãy làm và giữ theo mọi điều họ đã bảo các ngươi; nhưng đừng bắt chước việc làm của họ, vì họ nói mà không làm. ⁴Bọn ấy buộc những gánh nặng khó chịu, để trên vai người ta, còn mình thì không muốn động ngón tay vào.**

Hoàn cảnh ở đây là như vậy. Chúng ta có một nhóm người cảm thấy nặng nề vì những gánh nặng liên tục được đặt thêm lên vai họ trong hệ thống tôn giáo. Rồi Chúa Giê-xu đến và phán rằng ‘hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ’. Đó là bối cảnh mà Chúa Giê-xu nói ra những lời này. Ngài phán ‘hãy gánh lấy ách của ta’. Điều này có nghĩa gì? Chúng ta trình giao mọi điều mình có cho Chúa. Đến với Chúa và mang lấy ách của Ngài có nghĩa gì? Trước hết điều đó có nghĩa là chúng ta trao cho Chúa tất cả gánh nặng tội lỗi của mình. Chúng ta trao cho Chúa tất cả gánh nặng tội lỗi của mình. Hình ảnh chúng ta thấy trong Do Thái giáo vào thế kỷ thứ nhất là kết quả của việc có quá nhiều luật lệ và quy tắc liên tục được đặt lên những con người này, họ liên tục bị nhắc nhở rằng họ chưa đạt tiêu chuẩn. Họ liên tục phải đối mặt với sự thật rằng họ không thể nào thực hiện được tất cả những điều đó. Họ cảm thấy tội lỗi, xấu hổ vì không bao giờ có thể làm trọn được luật pháp. Không bao giờ có thể sống đúng theo tất cả những luật lệ và quy tắc này. Càng nhiều luật lệ và quy tắc được đặt ra, họ càng cảm thấy tội lỗi và nặng nề hơn. Tất cả những gì các nhà lãnh đạo tôn giáo và các thầy dạy luật làm chỉ là chất thêm tội lỗi lên mọi người vì họ cứ chất thêm và chất thêm nhiều luật lệ hơn nữa. Khi đọc phân đoạn này, một trong những điều tôi sợ nhất là hội thánh ngày nay đang làm đúng y như những gì các thầy dạy luật đã làm trong thế kỷ thứ nhất.

Khi thực hiện một nghiên cứu gần đây về những ảnh hưởng của tội lỗi, sự xấu hổ và nỗi sợ hãi, chúng tôi đã hỏi nhiều người khác nhau xem họ nghĩ gì về tội lỗi, và điều gì xuất hiện đầu tiên trong tâm trí họ khi nghĩ về sự xấu hổ. Kết quả rất thú vị, quý vị biết đó là gì không? Thật đáng ngạc nhiên là khi được hỏi ‘quý vị nghĩ về điều gì đầu tiên khi nghe từ tội lỗi’, một số

lượng đáng kể người được hỏi đã nói từ *nhà thờ*. Họ nói họ nghĩ về nhà thờ, họ luôn luôn thấy mình tội lỗi sau khi đi nhà thờ. Họ nói ‘Tôi không muốn đến nhà thờ vì tôi luôn luôn cảm thấy tội lỗi khi bước ra khỏi đó.’

Có rất nhiều vấn đề cần được giải quyết ở đây, khi học hỏi phân đoạn Kinh Thánh này trong tuần này, tôi đã suy nghĩ và tự hỏi phải chăng chính chúng ta cũng đã không hề thấy tội lỗi khi làm những điều giống hệt các thầy dạy luật đã làm trong thế kỷ thứ nhất khi cứ chất thêm, chất thêm nhiều điều phải làm để sống một đời sống Cơ đốc đúng đắn, để rồi khiến mọi người cảm thấy tội lỗi càng thêm tội lỗi. Thưa quý vị, tôi muốn nhắc nhở rằng nếu quý vị đã đặt đức tin mình nơi Chúa Giê-xu Christ, thì quý vị không còn phải mang lấy gánh nặng tội lỗi nữa. Ngài đã mang lấy gánh nặng đó cho chúng ta hoàn toàn rồi. Ngài đã gánh hết gánh nặng tội lỗi cho chúng ta và đóng đinh nó vào thập tự đến đời đời rồi. Như Thi Thiên 103:12 có chép ‘**Phương đông xa cách phương tây** bao nhiêu, thì Ngài đã đem sự vi phạm chúng tôi **khỏi xa** chúng tôi bấy nhiêu. Trong Ê-sai đoạn 43 câu 25 Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ không nhớ đến tội lỗi của chúng ta nữa. (Ấy chính ta, là Đấng vì mình ta mà xóa sự phạm tội người; ta sẽ không nhớ đến tội lỗi người nữa.) Ngài mang lấy trọn vẹn gánh nặng tội lỗi của chúng ta. Đó là ý nghĩa của việc mang lấy ách của Chúa Giê-xu Christ. Chúng ta trao phó tất cả cho Ngài. Và điều đầu tiên chúng ta cần trao phó cho Ngài chính là gánh nặng tội lỗi của mình.

Đây chính là vẻ đẹp của Cơ đốc giáo. Chúng ta không phải mang lấy gánh nặng tội lỗi mình nữa. Chúa Giê-xu kêu gọi mọi người đến điều này, nhưng Cơ đốc giáo không chỉ dừng lại tại đó. Tôi tin rằng hầu hết chúng ta đều đã dừng lại tại đây. Hầu hết chúng ta đều xem Cơ đốc giáo như là phương tiện

để trao phó cho Chúa Giê-xu tội lỗi của mình và chấm hết. Vấn đề là tiếp theo chúng ta phải làm gì? Vì đã trao phó cho Chúa Giê-xu tội lỗi mình, quý vị phải sống một cuộc đời như thế nào? Phải sống một cuộc đời Cơ đốc như thế nào sau khi đã trao phó mọi tội lỗi mình cho Chúa Giê-xu? Nếu chỉ dừng lại tại đó, chúng ta vẫn còn rất nhiều câu hỏi chưa được trả lời. Đồng thời chúng ta cũng bỏ lỡ rất nhiều trong số những điều Chúa kêu gọi chúng ta đến. Vì vậy tôi muốn quý vị thấy rằng trao dâng tất cả cho Chúa Giê-xu, trở nên một môn đồ của Ngài, trao cho Ngài trọn vẹn gánh nặng tội lỗi của mình, chưa phải là điểm dừng của Cơ đốc giáo, mà đó chỉ mới là điểm khởi đầu của Cơ đốc giáo mà thôi.

Điều thứ hai chúng ta trao dâng cho Ngài là sự bất năng hoàn toàn tuyệt đối trong việc vâng lời Đức Chúa Trời. Sự bất năng hoàn toàn tuyệt đối của chúng ta trong việc vâng lời Đức Chúa Trời. Tôi biết hoàn toàn và tuyệt đối có nghĩa gần như nhau, nhưng tôi cũng có cân nhắc đến việc đặt thêm ba, bốn từ khác vào đó để tạo được điểm nhấn. Chúng ta cần đi vào điểm chính ở đây. Chúng ta hoàn toàn, tuyệt đối, vô cùng bất năng trong việc vâng lời Đức Chúa Trời. Cái ách mà Chúa Giê-xu nói đến trong phân đoạn này, tương phản với ách của Ngài, liên quan đến luật pháp Do Thái. Ngài nói rằng họ đang ở dưới luật pháp. Nhưng vấn đề là như thế này, đừng nhầm lẫn, Chúa Giê-xu không hề nói rằng luật pháp là xấu. Chúa Giê-xu cũng tin rằng luật pháp là tốt. Thật vậy, hãy nhớ rằng trong Bài giảng trên núi, Chúa Giê-xu phán rằng Ngài không đến để phá bỏ luật pháp, nhưng để làm gì? Để làm trọn luật pháp. Để hoàn tất những đòi hỏi của luật pháp.

Luật pháp là tốt. Chúa Giê-xu không nói rằng hãy đến với ta vì luật pháp không quan trọng đâu, hãy đến với ta và thích sống sao cũng được. Đó

không phải là điều Chúa Giê-xu nói. Điều Chúa muốn nói là hãy đến với ta vì các ngươi ở dưới luật pháp, và không có cách nào các ngươi có thể tự mình làm trọn luật pháp được. Chúa phán hãy đến với ta vì ngoài ta các ngươi sẽ không thể nào vâng lời Đức Chúa Trời và làm vui lòng Ngài được. Nhưng sự nguy hiểm trong Cơ đốc giáo ngày nay là chúng ta nghĩ mình có thể làm được. Chúng ta nghĩ mình có thể tuân theo luật pháp. Chúng ta nghĩ mình có thể làm vui lòng Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng phần lớn trong chúng ta là những người đã đặt đức tin nơi Chúa Giê-xu, đã từng tự mình cố gắng sống đời sống Cơ đốc cho tới lúc đứng trước nguy cơ bỏ qua điểm chính yếu nhất của Cơ đốc giáo.

Xin hãy nghe tôi. Xin chú ý theo dõi tôi ở chỗ này. Quý vị hãy suy xét lại cách chúng ta định nghĩa lối sống Cơ đốc. Thường thì chúng ta định nghĩa lối sống Cơ đốc dựa trên những gì chúng ta làm. Chúng ta tin rằng cầu nguyện, học Kinh Thánh, chia sẻ Phúc âm, xem những phim ảnh đứng đắn, không hút thuốc, không nói lời thô tục, không làm những điều thế gian làm, là những gì khiến mình trở nên một Cơ đốc nhân. Và phần lớn chúng ta bắt đầu tin rằng sự vui lòng của Đức Chúa Trời đối với đời sống của chúng ta là dựa trên những điều chúng ta làm hay không làm cho Ngài. Nếu chúng ta làm đủ thì Đức Chúa Trời sẽ vui lòng, còn nếu làm không đủ hoặc phụ lòng Ngài thì chúng ta có cảm giác rằng Ngài thất vọng về mình. Thưa quý vị, lẽ thật mà chúng ta phải đối mặt, lẽ thật làm nền tảng cho Cơ đốc giáo là thế này. Quý vị sẽ không bao giờ có thể làm vui lòng Đức Chúa Trời bằng những gì mình làm. Quý vị không bao giờ có thể làm vui lòng Đức Chúa Trời bằng những gì mình làm đâu.

Theo chủ nghĩa duy luật là sống với ý niệm chúng ta có thể tìm kiếm được ân điển, sự tha thứ, và sự vui lòng của Đức Chúa Trời bằng những việc làm của cá nhân mình. Tư tưởng này không chỉ là cái bẫy cho một số ít người ngã vào. Tôi nghĩ chính chúng ta vẫn thường mắc phải bẫy đó. Tất cả chúng ta đều bị cám dỗ sa ngã vào đó. Giống như anh chàng kia chúng ta vẫn thường thấy trên TV, có thể dùng những chiếc que để xoay nhiều chiếc đĩa cùng lúc. Anh ta sẽ bày những chiếc que ra khắp sân khấu sau đó bắt đầu quay chiếc đĩa thứ nhất, thứ hai, rồi lần lượt những chiếc còn lại cho tới khi có 5 hoặc 10 chiếc đĩa cùng quay một lúc, trong khi anh ta phải chạy tới chạy lui. Hễ khi nào một chiếc đĩa lắc lư và sắp rơi xuống thì anh ta sẽ chạy ngay đến đó để giúp cho nó quay tiếp tục. Quý vị có bao giờ cảm nhận điều đó trong đời sống Cơ đốc của mình chưa? Rằng tôi phải cầu nguyện. Tôi phải cầu nguyện. Đúng rồi. Tôi phải học Kinh Thánh. Đúng rồi. Tôi phải làm điều đó ở nhà. Tôi phải làm điều đó ở nơi làm việc. Tôi phải làm điều này điều kia và sống một đời sống Cơ đốc. Tôi phải giữ cho những chiếc đĩa quay liên tục. Chúng ta chạy từ chiếc đĩa này đến chiếc đĩa khác, cố gắng làm những điều đúng đắn mà một Cơ đốc nhân phải làm. Quý vị có bao giờ thấy mỏi mệt chưa? Tôi phải nói lại một lần nữa là những việc làm đó không hề xấu, nhưng chính suy nghĩ làm tất cả những điều đó để làm vui lòng Đức Chúa Trời mới là sai lầm. Chạy từ chiếc đĩa này đến chiếc đĩa khác. Không hề dễ để giành được sự vui lòng của Đức Chúa Trời bằng việc làm của chúng ta. Và vẻ đẹp trong lời Chúa Giê-xu phán với chúng ta trong Ma-thi-ơ đoạn 11 câu 28 đến 30 là điều đó không phải là điểm chính yếu của Cơ đốc giáo. Đó là lời quở trách đối với Do Thái giáo trong thế kỷ thứ nhất, và tôi tin rằng đó cũng là lời quở trách đối với Cơ đốc giáo trong thế kỷ 21.

Đừng hiểu lầm điều này. Thưa quý vị, những người theo đuổi tôn giáo, cố gắng giữ thăng bằng tất cả những chiếc đĩa để làm vui lòng Chúa, cũng xa cách Đức Chúa Trời hết như những người vô thần vậy. Những người chỉ theo đuổi tôn giáo, cố gắng giữ thăng bằng tất cả những chiếc đĩa để làm vui lòng Đức Chúa Trời, đang ngồi trong căn phòng này, cũng xa cách Đức Chúa Trời như những người vô thần vậy. Tôi xin đưa ra cho quý vị hai hình ảnh để minh họa cách suy nghĩ này đã thâm nhập vào đời sống chúng ta như thế nào. Tôi xin đưa ra hai hình ảnh ở đây. Hãy cùng tưởng tượng với tôi. Hình ảnh thứ nhất: Buổi sáng đồng hồ báo thức vang lên và quý vị thức dậy ngay lập tức vì biết mình cần có thì giờ tĩnh nguyện. Vì vậy quý vị ra khỏi giường và dành một ít thời gian để cầu nguyện, một ít thời gian để đọc Kinh Thánh. Một ngày mới bắt đầu thật suôn sẻ. Từ đó quý vị đi làm. Dường như ở bất cứ nơi nào quý vị đến mọi thứ đều đã được lên kế hoạch. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời thật rõ ràng trên đời sống quý vị. Mọi thứ thật suôn sẻ. Quý vị đang đồng đi với Ngài, sống trong mối tương giao với Ngài, và rồi đến cuối ngày, trên đường về, quý vị có cơ hội chia sẻ về Chúa cho một người kia. Đó là hình ảnh thứ nhất. Hình ảnh thứ hai: Buổi sáng chuông báo thức vang lên và quý vị bấm nút im lặng hết 6 hay 7 lần gì đó. Ngủ lại, ngủ nữa, ngủ mãi cho đến khi quý vị không còn đủ thời gian cho thì giờ tĩnh nguyện nữa. Quý vị thức dậy, vội vã chuẩn bị để đi làm, và mọi thứ dường như không hề có trật tự. Chẳng có điều gì diễn ra đúng theo ý muốn. Quý vị trải qua một ngày không có điều gì được lên kế hoạch cả, và sự hiện diện của Đức Chúa Trời dường như ở khắp nơi ngoại trừ cuộc đời của quý vị vào thời điểm đó. Ngài thậm chí dường như còn không ở gần đó. Quý vị luôn phải nỗ lực tối đa để hoàn thành mọi việc. Vào cuối ngày quý vị hoàn toàn kiệt sức. Một số người trong quý vị đã từng sống như thế trong tuần này. Cuối cùng một ngày cũng trôi qua. Trên đường về nhà, quý

vị cũng có cơ hội để chia sẻ Phúc âm cho một người kia. Với hai hình ảnh đó, đây là câu hỏi mà tôi muốn đặt ra cho quý vị. Trong trường hợp nào, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho quý vị để dẫn đưa người đó đến với Ngài hơn? Hầu hết chúng ta đều sẽ nói ‘tất nhiên là trường hợp thứ nhất.’ Nhưng tại sao chúng ta lại suy nghĩ như vậy? Đây là lời giải thích cho suy nghĩ đó. Là bởi vì chúng ta thật sự tin rằng Đức Chúa Trời ban phước cho mình dựa trên các việc làm của chúng ta trong ngày. Tại sao Đức Chúa Trời lại ban phước ở đây nhiều hơn ở kia? Câu trả lời của chúng ta có thể là bởi vì ở đây tôi bước đi với Ngài. Ở kia, tôi cảm thấy không xứng đáng. Tôi đã làm ngơ với Ngài suốt cả ngày. Tôi đã không ở đúng vị trí thuộc linh để chuẩn bị sẵn sàng, nên chắc Ngài sẽ không sử dụng tôi nhiều như những lúc khác. Chúng ta đang khám phá lẽ thật ẩn giấu trong cốt lõi của Cơ đốc giáo. Chúng ta phải gạt bỏ suy nghĩ rằng Đức Chúa Trời ban phước dựa trên việc làm của chúng ta. Không hề như vậy. Đức Chúa Trời ban phước không hề dựa trên việc làm của chúng ta. Đức Chúa Trời ban phước trong cả hai trường hợp dựa trên ân điển của Ngài và không gì khác hơn. Không dựa trên những gì chúng ta dâng lên cho Ngài. Điểm chính yếu của Cơ đốc giáo là: những gì tốt nhất chúng ta đem dâng cho Ngài là vẫn chưa tốt đủ.

Một diễn giả Thanh giáo có nói ‘thậm chí những giọt nước mắt ăn năn của chúng ta cũng cần được tẩy sạch bằng huyết của Chúa Giê-xu Christ.’ Điều Chúa Giê-xu muốn nói ở đây là dù cho chúng ta có dành cả đời mình để cố gắng đạt tiêu chuẩn, cố gắng làm theo luật pháp, làm điều đúng đắn để làm vui lòng Đức Chúa Trời, thì chúng ta cũng sẽ thất bại. Hãy lắng nghe những lời Ian Thomas nói. Những lời này như đâm thấu tôi khi tôi đọc chúng trong tuần vừa rồi. Ian Thomas nói ‘Tôi đang nói về một số giáo viên trường Chúa Nhật. Tôi đang nói về một số mục sư đứng trên bục

giảng. Tôi đang nói về một số giáo sĩ ở cánh đồng truyền giáo của mình. Tôi đang nói về rất nhiều những Cơ đốc nhân bình thường, sốt sắng khác. Họ là những con người tuyệt vời. Quý vị sẽ rất vui khi có cơ hội gặp gỡ họ. Họ nói về sự cứu rỗi bằng cả tấm lòng. Họ không phải là những kẻ đạo đức giả, nhưng họ đã mỗi mệt. Nhiều người trong số họ đã quá sức mỗi mệt. Bên trong họ đầy cảm giác thất bại, tuyệt vọng, vô nghĩa và cần cỗi. Có rất nhiều điều để kể về những con người dạn dĩ, kiên cường với đầy trách nhiệm, tình yêu thương và sự tận hiến này. Họ cứ tiếp tục công việc của mình, nhưng sâu thẳm trong lòng họ đã mỗi mệt. Hết lần này đến lần khác họ quỳ gối bên giường mình để kêu cầu với Chúa trong nước mắt. ‘Chúa ơi Ngài biết con khô cạn như thế nào, Ngài biết con trống rỗng như thế nào, Ngài biết con mòn chán như thế nào, Chúa biết rõ con’ nhưng họ vẫn không biết câu trả lời. Ông nói tiếp ‘Đây là điều làm tê liệt các hoạt động của hội thánh của Chúa Giê-xu Christ trên đất ngày nay. Đi ngược lại Lời của Đức Chúa Trời, Ý tưởng của Đức Chúa Trời, Ý muốn của Đức Chúa Trời và sự Phán xét của Đức Chúa Trời, mọi người nam và người nữ khắp nơi đang tự mình cố gắng sửa soạn để dâng cho Đức Chúa Trời điều Ngài muốn. Năng lực của xác thịt. Không có điều gì đáng ghê tởm hơn là xác thịt cố trở nên thánh khiết.’

Thưa quý vị, toàn bộ điểm chính yếu của Cơ đốc giáo là chúng ta đã trao phó cho Chúa Giê-xu sự bất năng hoàn toàn tuyệt đối của mình trong việc vâng lời Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể làm được điều đó. Vì vậy hãy ngừng tin rằng quý vị có thể đạt tiêu chuẩn, có thể vâng lời đủ và làm vui lòng Ngài. Hãy ngưng đánh trận chiến mà quý vị không bao giờ có thể chiến thắng. Dù cho có chiến đấu trọn đời, quý vị cũng sẽ không bao giờ chiến thắng được đâu. Hãy ngưng chiến đấu. Hãy ngợi khen Đức Chúa

Trời, vì Ngài đã chiến thắng cho chúng ta rồi! Chúng ta không cần phải học vâng lời Đức Chúa Trời, cố gắng vâng lời Đức Chúa Trời và cố gắng làm mọi điều cách đúng đắn, bởi vì Ngài đã làm điều đó cho chúng ta rồi. Ngài đã hoàn tất điều đó cho chúng ta. Toàn bộ điểm chính yếu của Cơ đốc giáo là đến với Chúa, trao phó cho Ngài mọi điều thuộc về chúng ta và thưa với Ngài rằng ‘Con không thể tự mình làm được’. Và do đó chúng ta không còn phải rơi vào hoàn cảnh phải nghĩ rằng Đức Chúa Trời thất vọng về chúng ta. Bởi vì Ngài đã cất hết mọi tội lỗi và mọi sự bất năng của chúng ta đi. Ngài đã đóng đinh chúng vào thập tự giá, và khi nhìn vào quý vị, Chúa không thất vọng về quý vị, nhưng Ngài nhìn và vui lòng về quý vị. Không vì một phần nhỏ nào trong những việc làm của chúng ta trong tuần này, nhưng bởi huyết đã đổ ra của Chúa Giê-xu Christ Con Ngài. Đó là điều Chúa Giê-xu muốn nói với chúng ta. Ngài phán hỏi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. Vấn đề không nằm ở những gì chúng ta đem dâng cho Ngài, mà là những gì Ngài ban cho chúng ta. Chúng ta phải trao phó mọi sự cho Chúa Giê-xu. Chúng ta không thể tự mình làm được.

Vẻ đẹp đó còn tiếp nối trong lễ thật thứ nhì: Chúa Giê-xu ban tất cả những gì Ngài có cho chúng ta. Chúa ban tất cả những gì Ngài có cho chúng ta. Hãy lắng nghe lời Ngài phán. Chúa phán ‘Hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.’ Đây là phần khiến tôi bối rối nhất trong phân đoạn này. Nếu Chúa Giê-xu muốn trả tự do cho tôi, vậy tại sao Ngài còn đặt một ách khác lên tôi? Chúng ta không ai muốn phải mang lấy ách nào khác nữa. Phải không nào? Nhưng hãy nhớ lại hình ảnh cái ách, về con bò mạnh và con bò yếu hơn. Bây giờ chúng ta đã có một Đấng có sức mạnh vô hạn, Đấng biết rõ ràng những mệnh lệnh của chủ,

Đấng đầy kinh nghiệm trong việc vâng theo những mệnh lệnh đó cho tới cuối cùng. Ngài chính là Đấng mời gọi quý vị mang lấy ách cùng với Ngài. Hãy mang lấy ách đó, quý vị sẽ thấy con bò mạnh hơn giúp cho con bò yếu hơn làm tốt phần việc của mình như thế nào. Đó là nhờ có Chúa cùng mang lấy ách. Chúa Giê-xu ban cho chúng ta tất cả những gì Ngài có.

Ngài ban cho chúng ta những điều gì? Điều thứ nhất quay ngược lại với gánh nặng tội lỗi của chúng ta. Thứ nhất: Ngài tha thứ hoàn toàn tội lỗi của chúng ta. Tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời là hoàn hảo. Tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời là hoàn hảo. Đừng quên điều này. Chúa Giê-xu không đặt ra tiêu chuẩn thấp hơn tiêu chuẩn của các thầy dạy luật. Tiêu chuẩn của Ngài là cao hơn tiêu chuẩn của các thầy dạy luật. Ma-thi-ơ đoạn 5 câu 48: **Thế thì các ngươi hãy nên trọn vẹn, như Cha các ngươi ở trên trời là trọn vẹn.** ‘Tiêu chuẩn của ta là hoàn hảo’ Chúa Giê-xu phán. Không một người nào có thể vào được cổng thiên đàng nếu không sống đạt những tiêu chuẩn đó. Tôi không quan tâm quý vị đã là một người cha, người mẹ, người chồng, người vợ tuyệt vời đến mức nào, quý vị có bao nhiêu tiền, hay đã sống một cuộc đời vĩ đại như thế nào, quý vị sẽ không bao giờ có thể sống đạt được tiêu chuẩn đó. Và nếu chúng ta đứng trước mặt Ngài trong ngày đó mà không có Chúa Giê-xu Christ, thì mọi điều chúng ta đã làm trong thế giới này sẽ thiếu hụt trước tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời một cách thảm hại, và không được chấp nhận ở trong Sự hiện diện của Ngài.

Nhưng vẻ đẹp ở đây là, phân đoạn này ngoài việc cho chúng ta thấy mình không thể đạt tiêu chuẩn và không thể làm được, mà còn cho chúng ta thấy Chúa Giê-xu đã trở nên xác thịt và xuống thế gian sống giữa chúng ta. Chính Ngài đã nhận lấy luật pháp Cựu Ước và mang lấy nó. Chúa đã bị

cám dỗ mọi bề, nhưng Ngài chưa từng bỏ luật pháp đó xuống một lần nào. Chúa đã bị áp bức mọi bề nhưng Ngài chưa từng vi phạm luật pháp một lần nào. Ngài đã bị làm cho yếu đuối bằng mọi cách thế gian có thể làm nhưng Ngài chưa từng vi phạm luật pháp. Ngài đã làm trọn luật pháp Cựu Ước cách toàn hảo để khi đã mang lấy ách với Ngài, khi chúng ta đứng trước mặt Cha trên thiên đàng, Chúa Giê-xu sẽ nói ‘Người này mang ách chung với con’. Và thế là chúng ta được vào thiên đàng nhờ vào tiêu chuẩn của Chúa Giê-xu Christ. Ngài tha thứ hoàn toàn tội lỗi của chúng ta. Ngợi khen Đức Chúa Trời, nhờ việc làm của Chúa Giê-xu Christ, đời sống toàn hảo của Ngài, sự chết của Ngài trên thập tự giá cho tội lỗi của quý vị và tôi, và nhờ sự sống lại của Ngài từ phần mộ, nên Chúa có thể phán với chúng ta rằng ‘con không còn có tội nữa. Con đã được tha thứ đời đời.’ Chúa tha thứ hoàn toàn tội lỗi của chúng ta, từ đó dẫn đến sự hòa thuận với Đức Chúa Trời. Có một điều thú vị là Ngài sử dụng từ *yên nghỉ* đến hai lần. Ngài phán ‘hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được *yên nghỉ*.’ Lần đầu tiên Chúa sử dụng từ *yên nghỉ* là theo nghĩa sự chữa lành. Giống như một dấu hiệu của sự chữa lành, phục hồi. Quý vị có thể *yên nghỉ* trong tình yêu của Đức Chúa Trời. Đó là hình ảnh ở đây. Chúng ta tìm thấy sự *yên nghỉ*. Hình ảnh trong Rô-ma đoạn 5 câu 1 cũng giống như vậy **Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, ² là Đấng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong ơn này là ơn chúng ta hiện đang đứng vững.** Chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời. Không còn điều gì phân cách chúng ta khỏi Đức Chúa Trời nữa. Chúa Giê-xu đã tha thứ trọn vẹn tội lỗi của chúng ta.

Tôi hy vọng và cầu nguyện rằng những ai đang bị cảm giác tội lỗi cai trị sẽ mang bài học này về nhà và ứng dụng. Chúa đã tha thứ hoàn toàn tội lỗi của chúng ta. Chúng ta tin cậy nơi Ngài, chúng ta đến với Ngài. Nhưng chúng ta vẫn còn sự bất năng hoàn toàn tuyệt đối trong việc vâng theo luật pháp, vậy Chúa Giê-xu đã làm gì với điều đó? Chúa ban cho chúng ta khả năng trọn vẹn để vâng theo luật pháp. Chúa Giê-xu ban cho chúng ta khả năng hoàn toàn tuyệt đối của Ngài để giúp chúng ta vâng lời Đức Chúa Trời. Đó là điều Chúa Giê-xu trao lại cho chúng ta. Nhưng đây mới là điều đẹp đẽ nhất. Quý vị hãy lắng nghe điều này. ‘Hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.’ Từ *học* được dùng ở đây có cùng một gốc với từ được dịch thành môn đồ trong Ma-thi-ơ 28. Hãy môn đồ hóa muôn dân, đó là điều chúng ta vẫn thường nói đến. Cùng một từ đó được dùng ở đây. Nói chung là, hãy gánh lấy ách ta và học theo ta, học làm môn đồ ta. Và Ngài phán ‘Ta có lòng nhu mì và khiêm nhường và linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ.’ Điều Chúa Giê-xu nói ở đây là một lẽ thật tuyệt vời. Hãy học làm môn đồ ta và linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. Không có một nhà truyền đạo của một tôn giáo nào khác trong lịch sử từng dám nói như vậy. Chưa từng có ai đánh đồng việc học hỏi với sự yên nghỉ hoàn toàn tuyệt đối. Có bao nhiêu sinh viên đã đi học trở lại mà phát biểu ‘tôi mới đi học trở lại và bây giờ tôi thấy thật nhẹ nhõm và thoải mái?’

Cuối cùng, linh hồn và tâm trí tôi đã được yên nghỉ. Tôi thấy thật bình tĩnh.’ Đó không phải là điều chúng ta cảm nhận được khi học tập. Khi dạy trong trường thần học, tôi đi dọc sân trường và thấy các sinh viên đang phải dùng những tấm thẻ nhỏ để học thuộc các từ vựng Hê-bơ-rơ. Trong mắt họ không hề có sự yên nghỉ. Không hề có sự yên nghỉ, không nhẹ nhõm chút

nào. Đó không phải là hình ảnh đúng ở đây. Nhưng xin đừng hiểu lầm, đây mới là nét đẹp trong điều chúng ta đang nói đến. Làm sao Chúa Giê-xu có thể nói ‘hãy gánh lấy ách ta, và học theo ta, thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ’? Bởi vì đây chính là vẻ đẹp của Cơ đốc giáo, là hình ảnh Chúa Giê-xu ban cho chúng ta khả năng của Ngài để vâng lời và làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Khi chúng ta mang lấy ách chung với Ngài, và học theo Ngài, chúng ta học làm điều gì? Chúng ta học tập tin cậy nơi Ngài chứ không phải chính mình. Kết quả là, dần dần, chúng ta chắc chắn sẽ được yên nghỉ dưới ách và học tập để cho Chúa Giê-xu Christ làm những gì chúng ta từng cố làm bằng sức riêng của mình. Như vậy, sự yên nghỉ trong Chúa Giê-xu Christ sẽ ngày càng sâu nhiệm hơn từng ngày một. Tại sao vậy? Bởi vì chúng ta học biết buông tay khỏi những nỗ lực riêng để sống đời sống Cơ đốc và học cách để Ngài làm điều đó cho chúng ta.

Đây là một lẽ thật lớn lao. Nó không có nghĩa là ‘Chúa phán rằng chúng ta chỉ cần ngồi yên và không cần làm gì phải không?’ Chắc chắn là không. Đây không phải là một hình ảnh thụ động, mà là học hỏi, vâng theo, tuân theo luật pháp. Không phải vì luật pháp không còn giá trị nữa như nhiều người vẫn tưởng. Và khi hội thánh đề cập nhấn mạnh đến chủ nghĩa duy luật thì họ nói rằng chúng ta không cần phải tuân theo luật pháp nữa. Ngược lại, chúng ta không được trả tự do để quên đi luật pháp, mà tự do để tuân theo luật pháp. Bây giờ chúng ta đã có Chúa Giê-xu Christ sống bên trong để giúp chúng ta tuân theo luật pháp. Đây mới là nét đẹp chúng ta đang nói đến. Chúa Giê-xu ban cho chúng ta sự yên nghỉ không phải bằng cách ban cho chúng ta những luật lệ, đây là các quy tắc, đây là luật pháp, đây là các điều răn, bây giờ hãy tuân theo đi. Ngược lại, vẻ đẹp của Cơ đốc giáo, vốn làm cho Cơ đốc giáo không chỉ là một tôn giáo đơn thuần, và

không chỉ là một tiêu chuẩn đạo đức khác để chúng ta phấn đấu, chính là hình ảnh của chính Chúa Giê-xu trong chúng ta, giúp chúng ta tuân theo luật pháp, giúp chúng ta làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và vâng lời Ngài. Giờ đây khi Đấng Christ sống trong chúng ta, chúng ta sẽ có thể dâng vinh hiển trọng thể lên cho Đức Chúa Cha, bởi vì Ngài đang làm điều đó cho chúng ta. Khi đã được thấm đẫm trong Chúa Giê-xu Christ, nhận lấy ân điển của Ngài từng phút giây, từng ngày, thì sẽ chẳng còn điều gì trong đời sống Cơ đốc mà quý vị muốn làm bằng sức riêng. Tất cả đều có chủ ý. Từng lời cầu nguyện, từng bước đi, từng suy nghĩ của chúng ta đều được chủ ý thấm đẫm trong Chúa Giê-xu Christ. Mang lấy chung một ách với Chúa nghĩa là mỗi ngày Ngài sẽ mang lấy gánh nặng cho chúng ta nhiều hơn, còn chúng ta thì được yên nghỉ nhiều hơn. Quý vị có muốn được như vậy không? Đó chính là ý nghĩa của việc mang lấy ách của Chúa.

Martin Luther có một câu nói rất hay. Ông nói ‘tại đây mọi vinh dự, quyền lực và khả năng lập luận hay ý chí tự do mà con người mơ ước đều không còn chỗ dựa nữa.’ Tất cả những điều đó đều là vô nghĩa trước mặt Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu Christ phải hành động và ban cho tất cả. Ngài làm tất cả mọi thứ. Hình ảnh trong câu 25 cũng giống như vậy. Hãy nhớ khi Chúa Giê-xu cầu nguyện ‘Cha đã giấu những điều này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho những con trẻ hay.’ Chúng ta thấy điều này xuyên suốt Tân Ước. Không phải người khôn ngoan và có mọi thứ trên thế gian này có gì để ban tặng chúng ta, mà là người dại nhưng biết kinh nghiệm Chúa. Chính kẻ nghèo thiếu trong tâm linh là kẻ kinh nghiệm được Đức Chúa Trời. Những con trẻ. Nói vậy có phải nếu chúng ta khôn ngoan thì không thể đi theo Chúa Giê-xu không? Không, chắc chắn không phải như vậy. Nhưng điều đó nghĩa là quý vị phải biết từ bỏ chính mình. Ngay

chính lúc quý vị nhận biết rằng vấn đề không nằm ở chỗ quý vị dâng gì cho Chúa, mà là Ngài làm gì cho quý vị. Thừa quý vị, gánh nặng mà chúng ta đem đến cho Chúa chắc chắn là rất nặng. Nhưng Chúa Giê-xu Christ hoàn toàn có khả năng nhắc chúng ta lên và đưa chúng ta đến bất kỳ nơi nào Ngài muốn chúng ta đi.

Điều gì sẽ xảy ra khi Cơ đốc giáo trở nên một hành trình, trong đó Chúa Giê-xu Christ đem chúng ta theo thay vì chúng ta phải tự mình lê bước? Quý vị đã được giải phóng khỏi trách nhiệm đó rồi. Ngài đã trả tự do cho quý vị. Có một tác giả viết như thế này ‘chính khi linh hồn trở nên thụ động hết mức, chỉ nhìn xem và yên nghỉ trên những điều Chúa Giê-xu Christ làm, thì năng lượng của nó được khuấy động lên đỉnh điểm và chúng ta làm việc hiệu quả nhất vì biết Ngài đang làm điều đó trong chúng ta. Điều gì sẽ xảy ra khi cả gia đình đức tin ngưng cố gắng bằng sức riêng của mình và để cho Chúa Giê-xu Christ mang lấy ách và hành động thông qua chúng ta và cho chúng ta. Tôi tin rằng Ngài sẽ đưa chúng ta đến những nơi mà chúng ta chưa từng suy tưởng. Kết quả khi Chúa Giê-xu ban cho chúng ta khả năng trọn vẹn của Ngài để vâng lời Đức Chúa Trời, là sự bình an của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ nhé. Đấng kêu gọi quý vị sống công chính giờ đây sống công chính ngay trong quý vị. Đấng kêu gọi quý vị rao truyền phúc âm cho mọi dân giờ đây rao giảng thông qua quý vị. Đấng kêu gọi quý vị là thành tín, Ngài sẽ làm điều đó. Và Ngài ban cho chúng ta sự bình an của Đức Chúa Trời. Lần thứ hai Chúa dùng từ *yên nghỉ*, Ngài phán ‘linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ.’ Đó là ý nghĩa của từ Hê-bơ-rơ Shalom. Đó là sự bình an sống còn, sự bình an lan tỏa khắp, sự bình an đời đời khi tin cậy và bước đi trong Chúa Giê-xu Christ. Sự bình an đó đến khi chúng ta từ bỏ chính mình và để cho Đấng Christ làm mọi điều gì Ngài có thể làm qua

chúng ta. ‘Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. Hãy mang lấy ách của ta, và học theo ta.’ Hãy lắng nghe lời của Đấng tạo hóa tối cao của vũ trụ nhập thể. Ngài phán ‘Ta có lòng nhu mì và khiêm nhường và linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ.’ Quý vị có muốn được như vậy không? Vậy hãy trao hết cho Ngài gánh nặng tội lỗi của mình và phó dâng sự bất năng hoàn toàn tuyệt đối trong việc vâng lời và làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Hãy để Ngài ban cho quý vị tất cả những gì Ngài có, sự tha thứ hoàn toàn mọi tội lỗi của quý vị và khả năng trọn vẹn của Ngài để vâng lời và làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Và rồi chúng ta sẽ kinh nghiệm được ở trong Đấng Christ là như thế nào.

Mời quý vị cùng cúi đầu xuống với tôi. Hãy nhắm mắt cúi đầu, tôi muốn chúng ta cầu nguyện đáp ứng Lời Chúa hơi khác một chút hôm nay. Tôi nghĩ là trong phòng này ắt hẳn có những người đang mòn mỏi và đầy gánh nặng. Lòng quý vị đầy nặng nề, luôn phải cố giữ cho những chiếc đĩa trong đời sống Cơ đốc xoay liên tục. Tôi thúc giục quý vị hãy thưa với Chúa rằng con cần sự yên nghỉ của Ngài. Con đã sẵn sàng giao nộp. Tôi biết đây có thể là lần đầu tiên nhiều người trong quý vị thưa với Chúa như vậy. Có nhiều người như vậy. Đừng bỏ qua lời cảnh báo trong phân đoạn Kinh Thánh hôm nay, vì chúng ta có thể tự mình đi theo tôn giáo nhưng không hề mang ách chung với Chúa Giê-xu Christ, và hiểu sai điểm chính yếu nhất của Cơ đốc giáo mà vẫn đến nhà thờ mỗi Chúa nhật. Tôi muốn hỏi quý vị một câu đang khi quý vị vẫn nhắm mắt và cúi đầu; quý vị có nhận biết cách rõ ràng rằng mình đang mang ách chung với Chúa Giê-xu hay không? Tôi không hỏi về lý lịch thuộc linh của quý vị. Tôi không hỏi quý vị đã làm những gì. Những điều đó không phải là chính yếu trong Cơ đốc giáo. Quý vị có đang mang ách chung với Chúa Giê-xu không? Nếu chưa,

thì trong vài phút tới đây khi chúng ta cùng cầu nguyện với Chúa, tôi thúc giục quý vị hãy thưa với Chúa ‘con muốn được mang lấy ách với Chúa Giê-xu.’ Ngày hôm nay, con muốn trao cho Ngài trọn vẹn gánh nặng tội lỗi của con cũng như sự bất năng hoàn toàn tuyệt đối của con trong việc vâng lời Đức Chúa Trời và để cho Ngài biến đổi con từ trong ra ngoài. Tôi kêu gọi quý vị hãy mang lấy ách với Chúa Giê-xu.

Thứ nhì, nếu quý vị là một Cơ đốc nhân và đã biết rằng mình đang mang ách chung với Chúa Giê-xu. Chúng ta biết Kinh Thánh dạy rằng một khi đã mang lấy ách với Chúa Giê-xu, chúng ta không thể bỏ ách đó ra. Nhưng vì nhiều lý do, nếu quý vị vẫn đang dùng sức riêng của mình để làm mọi điều, thì tôi mời gọi quý vị hãy thưa với Chúa ‘con muốn được yên nghỉ dưới ách.’ Có lẽ lần đầu tiên trong suốt một thời gian dài, con sẽ tin cậy nơi Ngài.

“Lạy Cha, con cầu nguyện xin Chúa hãy đem sự yên nghỉ đến cho tâm linh chúng con. Xin Chúa kéo chúng con lại gần bên Ngài, để những gánh nặng của chúng con được cất đi, để chúng con không còn cảm thấy nặng nề khi phải tự nỗ lực sống cuộc đời Cơ đốc của mình. Chúng con sẽ tin cậy và phó thác nơi Chúa. Và con cầu nguyện xin Chúa hãy ban mọi ân điển mà chúng con cần để có thể từ bỏ chính mình và tin cậy Ngài hoàn toàn.” Chúng ta hãy để linh hồn mình tìm được sự yên nghỉ nơi Chúa.